

Джордж Байрон

Мрак¹

-
1. Стихотворението е написано във вила Диодати, Италия, през 1816 г. и излиза заедно с поемата „Шилънският затворник“ и „Сънят“. Апокалиптичната картина на свършека на света е доста натуралистична, неортодоксална и издава характерното за Байрон разочароване, понякога стигащо до песимизъм, от човешката слабост и безсилие пред божествения и природен произвол. В него се долавя влияние на Шели, както и на анонимното произведение „Последният човек, или Омегар и Сидерия, Романс на бъдещето“, 1806 г. Бел. ред.

Сънувах сън, а може би не сън.
Угаснало бе слънцето и сляпо
из непрогледното небе звездите
витаеха; смразената Земя
се носеше в безлунното пространство;
не идваше след утрото денят;
и хората с отчаяни сърца
във ужаса на своята самотност
отправяха за светлина молитви:
запалиха огньове – и дворците
на венценосните крале горяха
ведно с колибите и домовете;
и всички в градовете разрушени
се трупаха край пламналите къщи,
за да се видят за последен път;
щастливи бяха само шепа хора
около кратерите вулканични:
в недрата зрееше надежда страшна;
в горите запламтя пожар и те
загиваха; прасящите стебла
изгряваха – съгъстяваше се мракът.
Изглеждаха човешките лица
неземни, че сияния зловещи
валяха върху тях; едни лежаха
и плачеха; усмихвайки се, други
брадите си подпираха с ръка;
а трети влачеха дърва и съчки
за кладите мъртвешки и с тревога
сезираха във тъмното небе –
покров на мъртвата Земя; и пак
се просваха с проклетия в прахта
и виеха; подплашените птици
със крясък падаха върху земята
и пляскаха с безпомощни криле;
най-злите врагове се укротиха;
влечуги изпъгляха сред гълпите
и, без да хапят, съскаха с език –
убиваха ги, за да ги изядат;
войната, стихнала за миг, отново
раззина паст; кръв струваше храната;
и всеки, свъсен, лакомо във мрака

ядеше скришом; любовта изчезна;
и всички заживяха с мисълта
за близка и безславна смърт; гризеше
човешките стомаси вълчи глад;
за мъртвите не ровеха гробове,
че мършавите мършата ядяха,
а кучетата – своите господари,
освен едно от тях: от птици, хора
и зверове то бранеше трупа му,
дордето те се хвърляха връз друг-
самото то си нямаше храна,
но с жалък стон и със пресекаващ вой
все безутешно ближеше дланта му,
а тя не го погали – тъй умря.
От глад измряха всички; само двама
в огромен град все още бяха живи;
те бяха врагове – и се събраха
при гаснещ огън пред един олтар
до струпани накуп свещени вещи
за цел безбожна; с костеливи пръсти
опипаха те тлеещата пепел,
разровиха главните и безсилно
задухаха суета – и блесна пламък –
мираж нетраен; като заблещука,
повдигнаха очи и щом видяха
лицата си, с дивашки вик умряха,
един от друг взаимно отвратени,
без да узнаят на чие чело
гладът бе писал „звяр“. Пустиня стана
светът величествен и многолюден –
без люде, без растения, сезони, –
безжизнен хаос от вода и пръст.
В реките, езерата и морята
не трепваха от нищо гълбините,
разпадаха се мачтите прогнили
на кораби без хора – и отломки
потъваха в безжизнената бездна
без плисък; приливите бяха мъртви.
Луната – господарката им – беше
изчезнала; и ветровете също;
и облациите – бяха те ненужни
на повсеместния вселенски Мрак.

МракСтихотворението е написано във вилата Диодати, Италия, през 1816

1816

КРАЙ

© Любен Любенов, превод от английски

George Byron
, 1816

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, 2008

Публикация

Джордж Гордън Байрон
Слънце на безсънните
Стихотворения
Английска. Първо и второ издание
Литературна група – ХЛ. 04/9536675331/5559-11-88

Предговор: Александър Шурбанов

Подбор: Любен Любенов

Превод: Григор Ленков, Любен Любенов, Цветан Стоянов, Александър Шурбанов,

Евгения Панчева, Николай Бояджиев

Бележките са от: Юлия Стефанова

Рецензент: Александър Шурбанов

Съставител: Любен Любенов

Редактор: доц. Юлия Стефанова

Редактор на издателството: Владимир Левчев

Художник: Иван Кьосев

Художник-редактор: Николай Пекарев

Технически редактор: Ставри Захариев

Коректор: Евгения Джамбазова

Дадена за набор октомври 1988 г. Подписана за печат януари 1989 г. Излязла от печат
март 1989 г.

Формат 70/90/32. Печатни коли 11. Издателски коли 6.42. УИК 6.97. Цена 1,28 лв.

Печат: „Георги Димитров“, София

Издателство „Народна култура“, София, 1988

Ч 820–1

THE WORKS OF LORD BYRON

Publisher by A. and W. Galignany Paris, 1822

THE POETICAL WORKS OF LORD BYRON

Lock & Co. Limited London, Melbourn and Toronto

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6686>]